

unum 1998. Teir meintu so avgjørt »business«.

Fremsti bólkurin hjá »Czar« nakrantíð

Leygarmorgunin skuldi ein samlaður startur finna fram til bólkarnar í kappingini. Teir 12 fyrstu komu í bólk A, teir 12 næstu í bólk B o.s.f. niður til bólk E. Vestmenningar komu í bólk B við einum 16. plássi. Hetta er samstundis fremsti bólkurin, »Czar« nakrantíð hevur verið í!

Askóðarnir kundu velja millum at fylgja við frá landi ella við at fara út við bátum, sum fylgdu inneftir við kappróðrabátunum.

Nú skuldi manningin heim at hvíla seg áðrenn næsta róður, har bátarnir aftur skuldu rógva fyri bólk-in. Tað er nevniliga soleiðis, at triggir teir fremstu flyta upp í bólk in omanfyri, meðan triggir teir aftastu flyta ein bólk niður. Vestmenn-ingar blivu nummar 8 í hesum róðrinum og varðveittu sostatt plássið í bólk B.

Sunnudagin skuldi bólkurin verjast enn einaferð áðrenn sjálvan finalróðurin. Veðrið var eitt sindur betri henda dagin. Sól in bakaði, men nakað av vindi var inn á síðuna. Vestmenn-ingar høvdu nú lært, at starturin var sera torførur at hava við at gera, og høvdu teir higartil longu sviðið fyri hetta.

Men hesa ferð bar so á, at vestmenningar júst vóru í ferð við at skjóta á, tá skotið varð av. Úrslitið gjørdist, at »Czar« endaði næstaft-

astur og flutti harvið niður í bólk C. Serliga torført var kanska við árunum, sum vóru ójavnar í longd. Eisini høvdu pinnarnir lyndi til at brotna eins og árnar lupu uppúr, soleiðis at róðurin mestum steðgaði.

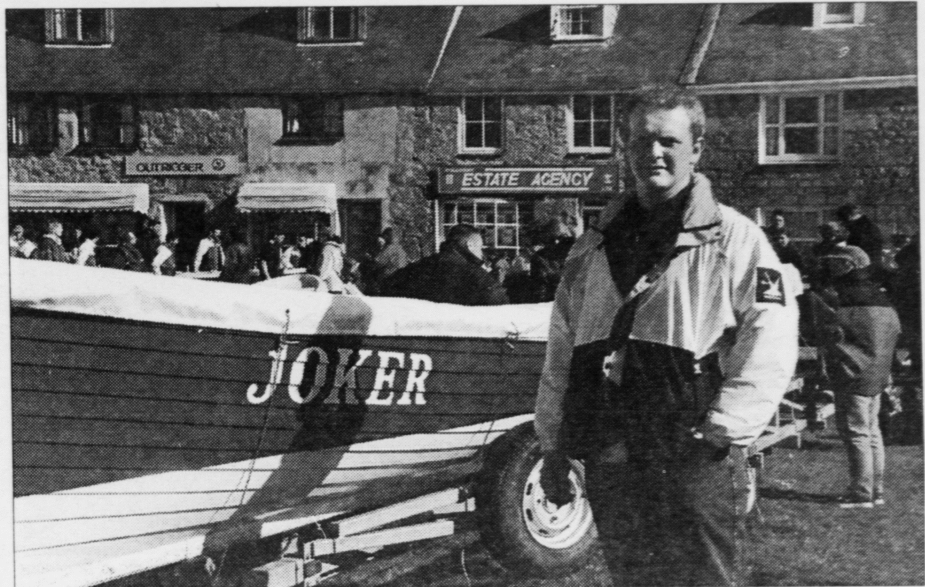
Men eitt var tó púra vist: Føroyar skuldu vinna móti »the United States of America«!

Starturin mátti eydnast betur

Fasti fysioterapeuturin hjá vestmenningum, Sonja Skúvadal, gjørdi sum vant sítt til, at menninir skuldu vera sum best fyri, nú seinasti róðurin stóð fyri framman. Nógvar varð tosað um, hvat ið kundi lærast av undanfarnu róðrunum. Semja var um, at starturin skuldi eydnast betur, um nøkur vón skuldi vera um at fáa eitt heidurligt úrslit við heimaftur.

Og hesaferð gekk betur. Starturin gekk væl, og tá avtornaði gjørdust føroyameistararnir frá 1997 nummar 2 í bólk C – við øðrum orðum nummar 26 av 54 bátsmanningum. Men lítið er at ivast í, at teir ikki hesa ferð høvdu ligið aftastir, høvdu teir róið í bólk B. Sera spennandi var, og stuttligt var tað eisini, tá USA, sum hóast alt var við fyri aðru ferð, varð aftur-útsigt av okkara monnum. Jú vissuliga: »Enn eru knot-ur í føroyskum kongum!«

Hetta var eitt ógvuliga gott úrslit. Sjálvandi var nógur, sum kundi verið óðr-vísi, men samanumtikið er



Hesin man teljast millum fremstu viðhaldsmenn hjá Vestmenningi, og han var sjálvandi eisini við niðri á Scillyoyggjunum

neyvan líkt til, at nøkur onnur manning har á staðnum hevði fingið so frægt úrslit undir somu fortreytum, sum vórðu settar vestmenning-um á Scilly. Allastaðni høvdu fólk virðing fyri føroyingum og bóru rósandi orð. Fólk vónaðu eisini, at føroyingar aftur vera um-bodaðir til kappingina í 1999.

Eftir finaluna fingi vinn-andi manningarnar steyp, og fingi vestmenningar

stórt steyp fyri »sportman-ship« ella ítróttaranda. Róð-arin, sum annars rór við »Czar«, rósti manningini sera nógur fyri tað, sum hann helt vera eitt framúrskar-andi úrslit. Tá rópti onkur úr mannfjöldini, at nú skuldu hann og felagar hansara so royna, um teir kundu fáa eins gott úrslit og føroyingarnir... leggjast skal afturat, at amerikanar-nir ongantíð hava vunnið hetta steypið.

Síðani skipaðu allar pubblirnar fyri felagssangi, og klokkan 23.00 var »bar-becue«-bál á einum bónda-garði uttan fyri býin. Har savnaðist alt, sum kundi ganga og krúpa. Manningar hittust og fingi skifti orð um leyst og fast. Amerikanar-nir heilsaðu vestmenning-um við sigrinum og søgdu seg vera áhugaðar í at vitja í Føroyum. Eisini søgdu hollendarar seg hugaðar í at royna seg í føroyskum bát-

um. Tað fer tíðin so at vísa.

Morgunin eftir fóru vestmenningarnir so aftur inn á bretska meginlandið í vón-ini um at sleppa víðari til Danmarkar. Men orsakað av verkfallinum har máttu teir liggja nátt í Heathrow í London. Týsdagin varð far-ið yvir Manchester til Bil-land, har nátt skuldi liggjast enn einaferð, áðrenn sloppið varð heimaftur á klettar-nar.

Richard Hardman, stjóri í Amerada Hess:

Bólturin liggur hjá Róðrarsambandinum

ERNST S. OLSEN

Ferðin og lutókan hjá føroyameistarunum 1997 hjá 10-mannaferunum á Scillyoyggjunum varð fingin í lag og fíggið av The Faroes Partnership, sum er saman-

sett av oljufeløgnum Amerada Hess, Lasmo, Norsk Hydro og DOPAS. Á odda fyri the Faroes Partnership stendur stjóri í Amerada Hess, Richard Hardman.

Richard er ein sera fyri-komandi maður, sum leggur

stóran dent á persónlig sam-skifti millum fólk eins og stovnar. Eitt høgt starv kann hava lyndi til at lyfta ein so langt upp, at vit onnur ong-an møguleika hava at nærk-ast viðkomandi. Men gong-ur tú ein túr við Richard,

gongur prátið skjótt um bæði leyst og fast, og er tað greitt, at hann er óvanliga væl kunnaður um so at siga alt.

Tá Richard í 1994 vitjaði í Føroyum, sá hann fyri fyrstu ferð føroyskar kapp-

róðrabátar venja inn eftir einum fjórði. Hetta minti hann ikki sørt á studentdæti sína í Cambridge, har hann var fastur maður í gitnu kappróðrunum har um leiðir. Samstundis hava Scillyoyggjarnar leingi hugtikið hann á ein serligan hátt, og eigur hann eisini summar-hús í Cornwall nærhendis Land's End.

Hugskotið fyra ára gamalt

Í Cornwall livir stórir partur av fólkinum í ógvuliga smáum samfeløgum, og var tað tí ikki toftørt hjá Rich-ardi at seta seg inn í fø-royska hugsunnarháttin. Hugskotið um at skipa fyri føroysku lutókuni á Scillyoyggjunum kom tiskil so-leiðis longu fyri fyra árum síðani, tá hann dugdi at siggja eitt náttúrligt sam-band millum Føroyar og Scillyoyggjarnar. »Báðir partar hava nógvar til felags og kunnu óivað njóta nógvar gott sínámillum av einum mentunarligum samstarvi í framtíðini.«

Farið varð undir at leita eftir hóskandi báti, og varð báturin »Joker«, sum gjordist nummar tvey í finaluni, upp á tal. Men tíverri vildu eigarnir ikki selja, og kom »Brendan« sostatt til Fø-roya ístaðin.

Hóast hetta ikki var nøkur fullkomin loysn, so má endamálið tó sigast at vera rokkið: Nevniliga at finna útav, um føroyingar fram-

vegis eru áhugaðir í tiltak-inum framvir.

– Bólturin liggur nú hjá Róðrarsambandinum, sum Richard sigur.

Hann hevur eitt persón-ligt ynski um, at eitt miðvíst samstarv fer at mennast millum oyggjasamfeløgini bæði.

Spurdur, um hann var sinnaður fyri at endurtaka tiltakið, var svarið greitt »ja!«. Men tað er samstundis treytað av, um ein veru-ligur áhugi er birtur millum manna, og at tiltakið kann vera við til at menna róðr-amentanina sum heild. Í hesum sambandi nevndi Richard eisini møguleikan fyri at lata nýggjan bát byggja til endamálið.

Richard leggur enn eina ferð dent á, at sambandið millum Føroyar og the Faroes Partnership skal altíð vera bygt á eitt samskifti, har báðir partar eru eins verdugir.

– Tað er tann menniskj-ansligi parturin, sum er av-gerandi fyri samstarvið, sum hann tekur til.

Sum dømi um tað óvuga visir Richard á Toskarrigg-ði millum Bretland og Ís-land á sinni, har tann »stóri« við megi roynir at koma tann minna partin. Vit vita øll, hvussu stríðið endaði, og hetta tekur Richard sum prógv fyri, at virðing, ið gongur báðar vegir, er fremsta fyrtreytin fyri gott og fruktagott samstarv mill-um tveir partar.

